

प्रा० वि० । एतद्विषये एव । द्रोण्यामायसयुक्तायां कृत्रे प्राव-
र्त्तके तथा । यामप्रपाजलञ्चैव पीत्वापत्सु न दुष्यतीति
लघुहारीतः । तदपि भूमिगतं कृत्वैव पेयं पूर्ववचनैकाक्य-
त्वात् । “प्रावर्त्तके सेचके कृत्रे अत्राते” प्रा० वि० । “कूपे
विन्मूलसंस्पृष्टे पीत्वा तोयं द्विजोत्तमः । तिरात्रेण विशुध्येत”
अङ्गिराः । “जलाशये तथान्येषु स्थावरेषु महीतले । कूपवत्
कथिता शुद्धिः सहस्रं च न दूषणमिति” विष्णुः । “महत्-
स्वयमुचिगङ्गाया तीर्थसमीपतोयप्रहणवर्जनमिति” प्रा०
वि० । यथोक्तं देवलेन । “तत्वाञ्छोभ्यतडागानि नदीर्वपीः
सरांसि च ककुलाशुचियुक्तानि तीर्थतः परिवर्जयेदिति” ।
“ऋतपञ्चनखात् कूपादत्यन्तोपहृताञ्चोदकं पीत्वा ब्राह्मण-
स्त्रिरात्रसपवसेदित्यादि” विष्णुः । “अत्यन्तोपहृतात् अमे-
ध्यादिनेति” प्रा० वि० । “यस्तु कूपात् पिबेत् तोयं ब्राह्मणः
श्वदूषितात् उपवासव्यं कृतेत्यादि” लघुहारा । “क्षिप्तो
भिन्नः श्वश्चैव कूपस्थो यदि दृश्यते । पयः पीत्वा तिरात्रेण
इत्यादि” देवलः । “पीतशेषं पिबेत् विप्रैर्विप्रः स्नादत्यथा
पशुरिति भवि० पु० । “स्त्रोपानहविन्मूलं स्त्रीरजो मद्य-
मेव च । एभिः संदूषिते कूपे तोयं पीत्वा कथं विधिः ।
एकं द्वाहं त्र्यहं चैव द्विजातीनां विशेषधनमिति” अत्रिः ।
अत्रापवादमाह स एव “गोदोहने चर्मपुटे च तोयं यन्त्रा-
करे कारकशिलिहस्ते । स्त्रीबालवृद्धाचरितानि यान्य-
प्रत्यक्षदृष्टानि शुचीनि तानि । प्राकाररोधे विषमप्रदेशे
सेवानिवेशे भवनस्य दाहे । आरब्धयज्ञेषु सहोत्सवेषु
तथैव दोषा न विकल्पनीयाः । शुचि गोदम्लिकतोयं प्र-
कृतिस्थं महीगतम् । चर्मभाण्डैस्तु धाराभिस्तथा यन्त्रो-
द्धृतं जलमिति” । प्राशुक्तवचनजातैः चर्मभाण्डस्थित-
यन्त्रोद्धृतयोरपेयत्वेन निषेधे प्राप्ते चर्मभाण्डैरुद्धृतं
यन्त्रोद्धृतञ्च सन्ततधारयोद्धृतञ्च एतत्त्वयं यदि महीगतं
गोदम्लिकं प्रकृतिस्थमविकृतं च तदा शुचीत्यनेन प्रतिप्रकृतम्
सहस्रं च न दुष्यतीत्यनेन सहस्रस्यापेक्षाकृतत्वेन अव्या-
वर्त्तकतया गोदम्लिकत्वेन विशेषणात् तथाभूतं सहस्र-
मेव प्रकृते विवक्षितम् । तदपि जलान्तराभावे शुद्धमित्य-
वधेयं प्राशुक्तवचने आपहतस्यैव भूमिगतं कृत्वा तत उज्ज्वल
पानविधानेन तदेकवाक्यत्वात् तथैवेह ज्ञेयम् । एतच्च स्वभा-
वतः पेयजलस्यैव-चर्मभाण्डादिस्थितिरूपदोषप्रतिप्रसवार्थम्
न तु अपेयत्वेच्छादिस्नानिततोयस्यापि पेयताविधा-
नार्थं तथात्वे वाक्यभेदापत्तेः न च हिरण्योदकस्यैव अत्र-
स्थेव सामान्यशास्त्रनिषिद्धापेयजलस्य शुद्ध्यर्थतापरं स्वभावतः

पेयस्यैव चर्मभाण्डादिगतत्वेन दोषपरिहारार्थतापरतदैव
सर्वसामञ्जस्ये विधिव्यकल्पनायाः अन्याय्यत्वात् एतेन
इदानीन्तनस्नेच्छराजस्नानितस्यजलस्य यन्त्रोद्धृतत्वेन शुद्ध-
ताकीर्त्तनं साहसमेव तस्य स्नेच्छस्नानितजलत्वेन स्वभा-
वतोऽपेयत्वात् जलान्तरस्य गङ्गाजलस्य च सन्निवृत्त्यादाप-
द्विषयत्वाभावात् प्रकृतस्यविशेषणाच्च तस्य संस्कारविशेषस्य
विकारविशेषवत्त्वादेतद्वचनस्यापि तत्ताप्रयत्नेषु । किञ्च
“विचित्सा तु हृदये यस्मिन्नन्ने प्रजायते सहस्रेष्वन्तु विद्ध्यं
पुरोपन्तु स्वभावतः” इति ब्रह्मपुराणेन अमेधस्यश्वत्त्वेन
शङ्कितान्नादेर्भोजननिषेधात् स्नेच्छामेध्यादिस्यश्वत्त्वेन शङ्कित
तस्यास्य जलादेरपेयतेति गम्यते । शशिशिरसास्पृष्ट-
तया च तस्य व्यापन्नजलतया वैद्यकोक्तदोषाधायकत्वेनापि
ऽपेयता । “अपि चण्डालभाण्डस्थं तज्जलं पावनं सहत्”
इत्युक्तोक्तत्वत्वात् गङ्गाजलानामेवाहृतत्वास्य स्वभावतः
शुद्धतेति तु न शङ्क्यं “सर्वत्र पावनी गङ्गा त्रिषु स्थानेषु दुष्यति
स्नेच्छस्यैव सुराभाण्डे मेघादिजलमित्यर्थे” इति वचनात्
तस्य मेघादिजलसम्पर्कशङ्कायात्वेच्छादिस्थस्य प्रत्यक्ष-
दर्शनाच्च स्वभावतः शुद्धत्वाभावात् । धारायां प्रतिप्रसवमाह
वैधायनः । “अदुष्टा सन्तता धारा वातोद्धृताश्च रेणवः । आ-
कराः शुचयः सर्वे वर्जयित्वा सुराकरमिति” कावे नवोदकं
शुद्धं न पातव्यन्तु तत्त्र्यहम् । अकावे तु दशाहं स्नात्
पीत्वा नाद्यादहर्निशमिति” आ० त० स्मृतिः । “स्नानमाच-
मनं दानं देवतापितृतर्पणम् । अद्रोदकैर्न वृषीतं तथा मेघा-
द्विनिःसृतैः” । आचमननिषेधात् पानादेः सुतरां नि-
षेधः । “यव्यद्वयं आवणादि सर्जं नदी रजस्वलाः । तासु
स्नानादिकं वर्ज्यं वर्जयित्वा सुरापगम् इति” छन्दो० प० ।
“यैः कृतः सर्वभक्ष्योऽग्निस्त्वपेयश्च महोदधिरिति” मनुः । यैः
विप्रैः “अन्यथा हि कुरुष्वेष्ट । देवयोनिरपांपतिः । कु-
शापेणापि कौन्तेय । न स्पृष्टव्यो महोदधिरिति भा० व० प०
स्य निषेधात् पाननिषेधः । “अनिर्द्देशाया गोः क्षीरमौष्ट्रमै-
शफं तथा । आविकं सन्निनीक्षीरं विवत्सायाश्च गोः पयः ।
आरण्यानाञ्च सर्वेषां ऋगाणां महिषं विना । स्त्री-
क्षीरञ्चैव वर्ज्यानि सर्वशुक्तानि चैव हि” मनुः । “गोः क्षीर-
मनिर्द्देशायाः सृतके अजामहीष्योश्च नित्यमपेयमौष्ट्रमैक-
शफञ्च खन्दिनीनाञ्च याश्च वत्सव्यपेताः” अङ्गि० । “व-
र्जयेद्गोरवत्सायाः प्रयश्चैवान्यवत्साया । आरण्यानाञ्च
सर्वेषां वर्जयित्वा तु माहिषमिति” यमः । “सर्वासां हि-
सनीनां क्षीरं वर्ज्यमजावर्ज्यमिति” शङ्खः । “गोजामहिषीवर्ज्यं